

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 139/2014-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. februára 2014 predbežne prerokoval sťažnosť J. S. a B. S., zastúpených advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C/114/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. S. a B. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. januára 2014 doručená sťažnosť J. S. a B. S. (ďalej len „sťažovatelia“ alebo „sťažovateľ v 1. rade a sťažovateľka v 2. rade“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote

podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C/114/2010.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia sú účastníkmi konania, ktoré začalo 6. júla 2010 podaním ich žaloby o náhradu ušlého zisku a nemajetkovej ujmy proti Slovenskej republike (v súvislosti *„s nezákonnou dražbou ich nehnuteľnosti zosnovanou exekútorom“*).

Predtým Okresný súd Bratislava V uznesením sp. zn. Er 59/96 z 23. októbra 2009 neschválil udelenie príklepu pri dražbe nehnuteľnosti a súdny exekútor bol vylúčený z vykonávania exekúcie.

Keďže okresný súd vo veci nekonal, sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní predsedníčke okresného súdu 21. decembra 2013.

Podľa názoru sťažovateľov „porušovateľ nemá záujem v kompenzačnom konaní rozhodnúť v primeranej lehote“ a ich neistota «o výsledok kompenzačného konania, stav ich beznádeje a bezmocnosti, psychického strádania ku dňu podania ústavnej sťažnosti trvá už viac ako 3 roky a 6 mesiacov...

Vec má pre nich mimoriadny význam a to všetko aj s akcentom na to, čo je v hre - „at stake“.»

Sťažovatelia na základe uvedeného navrhujú, aby ústavný súd vyslovil, že ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo postupom okresného súdu v predmetnom konaní porušené a prikázal okresnému súdu v tejto veci konať bez zbytočných prietahov.

Okrem toho sa domáhajú priznania finančného zadosťučinenia každý v sume po 4 500 € a úhrady trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 71/05).

Ústavný súd zo sťažnosti a z vyjadrenia okresného súdu zistil, že napadnuté konanie začalo na základe žaloby sťažovateľa doručenej okresnému súdu 7. júla 2010. Okresný súd následne vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe (20. augusta 2010). Žalovaný na jeho

výzvu nereagoval, preto ho opätovne vyzval na vyjadrenie k žalobe 7. mája 2013. Dňa 20. novembra 2013 určil okresný súd termín pojednávania na 6. február 2014, neskôr bol zmenený na 27. január 2014. V súčasnosti je termín pojednávania určený na 31. marec 2014.

Na tomto skutkovom základe ústavný súd konštatuje, že aj keď doterajšia činnosť okresného súdu v namietanom konaní naozaj nebola plynulá, po podaní sťažností podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predsedníčke okresného súdu došlo k náprave a okresný súd vo veci určil termín pojednávania.

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoje predchádzajúce rozhodnutia, v ktorých opakovane vyslovil, že „Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04). Nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, IV. ÚS 203/03, III. ÚS 359/08)].

Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel v súčasnosti k záveru o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne m. m. III. ÚS 596/2013).

Ústavný súd však pripomína, že prípadné ďalšie nekonanie okresného súdu by v súhrne s doterajšou nečinnosťou mohlo založiť takú kvalitu posudzovania zbytočných prietahov okresného súdu, ktoré by mohli byť v príčinnej súvislosti s porušovaním ich základného práva na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čo by v danom prípade nemalo byť prekážkou prípustnosti opätovného konania a rozhodovania vo veci samej podľa § 24 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd k tomu tiež zistil, že predložená sťažnosť neobsahuje ani zákonom o ústavnom súde predpísané náležitosti podľa § 20 od. 2 zákona o ústavnom súde, pretože splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľky v 2. rade je určené pre advokátku iba „na zastupovanie v dovolacom konaní na Najvyššom súde SR proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Co/104/2011-183 zo dňa 28.08.2011“, a nie v konaní pred ústavným súdom.

Tento rozpor nie je ústavný súd povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Splnomocnenie pre advokáta neobsahuje podstatnú podmienku, že sa udeľuje v konaní pred ústavným súdom. Uvedená skutočnosť je podstatnou náležitosťou podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Keďže nie je splnená zákonná podmienka, ktorá vyplýva z už citovaného ustanovenia § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a návrh nemá všetky zákonom ustanovené náležitosti, ústavný súd má právo taký návrh odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal námietkami sťažovateľky v 2. rade uvedenými v jej sťažnosti. Uvedený záver vyplýva zo stabilnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu (napr. IV. ÚS 77/08, III. ÚS 357/2010, I. ÚS 162/2010).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. februára 2014